

BÁC PHÓ MẠC CÔNG CHÍNH

Trên Mũi Duyết

- Bác Giuse ơi! Bà cháu báo cháu sang nói với bác là chiếc cày của bà cháu vỡ bà gọi ý rồi. Bác qua sửa lại cho bà cháu bây giờ được không?

- Anh Giuse này! Chiếc này hay ngày mai ghé qua nhà tôi sửa lại 2 cái răng bà à tôi được không? Khá quá! Vỡ bà à được vài luống thì gọi ý nó 2 cái răng. Mùa màng đến rồi rồi mà có cái bà còn gọi ý răng thì làm ăn được cái gì nữa. Anh qua nhà tôi, chúng ta uống với nhau bát nước và nói chuyện cho vui trong lúc anh sửa cho tôi chiếc bà à nha.

- Chị Maria ơi! Anh Giuse có nhà không vậy? Chị nói hỏi anh vậy qua sửa cho nhà tôi cái chày được không. Chán quá chày ơi! Chuột bắt nhốt rồi mà có cái chày thì cánh của lại xóc xóc xóc ch, rồi ra rồi vào nhốt cái răng ông lão vậy. Chị nhốt nói với anh vậy sang thăm thăm chút tí nhé.

THÁNH GIA TRONG BỐI CẢNH SỐNG THƯỜNG NGÀY

Bạn có nghĩa là những mâu thuẫn trao đổi như trên có xảy ra trong đời sống thường ngày của gia đình Thánh Gia không? Tôi thì tôi cho là có, vì Giuse, Maria, và Giêsu trong một cái làng quê nhỏ bé như Nazareth thì ai mà chẳng biết. Nhưng nếu Thánh Giuse lại làm nghề thợ mộc, thì hôm nay người này, ngày mai người khác chày qua, chày lại như vậy, và trao đổi với nhau là chuyện rất bình thường. Chẳng vậy mà sau này khi Chúa Giêsu xuất hiện, rao giảng Tin Mừng với những trẻ, thầy người trẻ nên lại khêu và thông thái, người ta đã bắt gặp họ như: “Mọi người đi đâu ca ngợi ngài. Họ bắt gặp với những lời từ miệng ngài. Họ hỏi nhau: ‘Há chẳng phải là con ông Giuse sao?’” (Lc 4:22). Họ thắc mắc như thế vì có bao giờ thấy Giêsu đi đâu. Con nhà nghèo thì làm gì có tiền của mà đi đâu.

Đến khi chúng ta suy nghĩ không phải là cái nghề thợ mộc, và cuộc sống nghèo của Thánh Giuse hay của gia đình Ngài; cũng không phải cái tính ít nói, và trầm ngâm của Ngài. Nhưng là

đưa vợ cao cả của Ngài trở về cùng Thiên Chúa và con người. Đợi vợ như người Do Thái đợi người thiếp và người như người cùng làng quán với Ngài có lẽ không nhìn ra điếu này. Người đợi và người như người như Têrêsa D'avilla thì “trên thiên đàng, Thánh Giuse truyền tin như van xin”. Ý chỉ quyên nấng can thiệp và thiếp giá của Ngài trở về tòa Thiên Chúa. Bởi vì khi còn sống, Chúa Giêsu đã đưa Ngài đích thân nuôi dưỡng và giáo dục. Mẹ Maria cũng đưa Ngài bao bọc, che chở và yêu thương, săn sóc. Người ngoài cảm tình với chúng, cha mẹ và con cái gia đình Thánh Giuse, Đức Mẹ và Chúa Giêsu ra, Ngài còn có gì khác hơn để đưa Thiên Chúa yêu thương và loài người kính trọng không? Câu trả lời để tìm thấy trong Thánh Kinh. Thánh Kinh khi nói về Thánh Giuse và vợ đợi sống nội tâm của Ngài đã ghi: “Giuse là người công chính” (Mt 1:19). Và chúng ta cũng đừng nói lên tất cả sự thánh đức cao quý của Ngài. Đợi mà Thiên Chúa đã truyền tin cho Chúa Giêsu, Thiên Chúa Nhập Thể, và Maria, Mẹ Thiên Chúa và Mẹ nhân loại cho Ngài con sóc, gìn giữ và yêu mến.

Thật vậy, Thiên Chúa tôn vinh và coi trọng Thánh Giuse không phải vì dòng dõi Đavít, hoặc vì vai trò dưỡng dục Chúa Giêsu, phụ quân trọng trình của Đức Maria. Thiên Chúa tôn vinh và yêu thương Thánh Giuse vì tâm lòng và ý chí công chính của Ngài nữa. Cũng như Đức Maria đưa Ngài làm Mẹ Thiên Chúa, Mẹ Chúa Giêsu không phải vì đã sinh ra Chúa Giêsu, đã cho Chúa bú, nhưng vì đã thực hành và tuân giữ Lời Chúa - đã công chính - trong tâm hồn và ý chí của Mẹ: “Ai là mẹ ta? Ai là anh em ta” (Mt 12:48), Chúa Giêsu đã hỏi người chung quanh như thế, và trong khi họ không hiểu người trả lời như thế nào, thì Chúa đã bảo họ: “Ai thực hành ý Cha Ta trên trời, người đó là anh, chị, em, và là mẹ ta” (Mt 12: 50).

Dĩ nhiên, khi nói như người trên, Chúa Giêsu không phải nhận vai trò làm mẹ của Đức Maria, cũng không phải nhận mình là con của Đức Trinh Nữ Maria. Nhưng cao cả hơn thế, Chúa muốn đưa cao cái cốt lõi “làm mẹ” của Đức Maria trong trọng trách này, là nghe và thực hành Lời Thiên Chúa. Một sự lắng nghe và thực hành để khi Thiên Chúa cũng cúi nhìn Mẹ: “Kính mừng Maria đầy ơn phúc. Thiên Chúa cùng trình nọ. Trinh nữ có phúc hơn mọi người nữ” (Lc 1: 28). Người như này do chính sứ thần Thiên Gabriel đã nói với Đức Mẹ trong ngày Truyền Tin.

Cũng một cách tương tự, khi Chúa Giêsu gọi Thánh Giuse là “cha” - bố hay ba - không chỉ vì Thánh Giuse thật sự là cha - người cha dưỡng dục - đã có công nuôi dưỡng, che chở, và giáo dục mình, mà hơn thế nữa, vì Thánh Giuse đã lắng nghe, suy niệm, và thực hành Lời Thiên Chúa. Vì lý do đó, khi Ngài đưa trở thành cao cả, đưa tôn vinh không những trên gian, mà còn cả trên trời như Lời Thánh Têrêsa D'avilla đã nhận được.

GIUSE CÔNG CHÍNH VÌ LẮNG NGHE LỜI CHÚA

Bằng một cái nhìn vắn tắt có tính cách thực tế, vắn tắt tâm linh, chúng ta sẽ thấy ngay Thánh Giuse thật sự yêu mến, vâng giữ lời Thiên Chúa, nói một cách khác, đã công chính như thế nào. Thánh ký kìa, trong bình cảnh Nhịp Thời khi phải đi đi về về mà không có lời gì thích, một vắn tắt mà trí khôn con người thì thật sự cảm thấy mâu thuẫn, thì Thánh Giuse đã can đảm, công chính thẳng lưng đứng trước vì lời của Thiên Chúa: “Hãy nhún nhường Maria và làm vâng của mình” (Mt 1:20). Chính một câu nói thôi và khi biết được đó là ý Thiên Chúa, thì Ngài đã sẵn sàng bằng một giá hăm dọa, vui vẻ, và yêu mến đi trốn con đường “đường công” mà Thiên Chúa đã muốn Ngài và Đức Trinh Nữ Maria tham dự.

Có lẽ chúng ta cho rằng làm được như Thánh Giuse thì cũng dễ dàng, và đi vào hoàn cảnh của Ngài ai cũng có thể làm được. Nhưng nghĩ như vậy, thì vô tình ta coi thường sự phán xét của Thiên Chúa khi Ngài công nhận và gọi Thánh Giuse là “công chính”, và cũng coi thường thánh đức của Ngài.

Thực vậy, đi vào hoàn cảnh của Thánh Giuse, một người đàn ông trẻ trung và biết coi trọng giá trị đạo đức, thì khi biết vợ hôn thê của mình mang thai, mà cái thai kỳ không phải là của chính mình thật sự cảm thấy lúng túng và khó xử. Và sự dấn thân kỳ đã đem đến ý nghĩa và quy tắc như “âm thầm” bặt đi. Và chúng ta cũng có thể lý luận rằng, trên thực tế, hôn cũng không thiêu như những người bạn bạn đàn ông bước đi vào hoàn cảnh tình yêu như Thánh Giuse. Họ cũng gặp những cản trở tâm và khó xử vậy. Trong những người bạn như vậy, cũng có người đã im lặng, và cũng có người đã âm thầm bước trên hoạn nạn. Những im lặng, tha thứ và chấp nhận đến một mức độ nào, có được Thiên Chúa cho là công chính hay không hẳn là hiếm có. Thực sự gặp của Thánh Giuse, rõ ràng Thánh Kinh thật ra nhận là công chính: “Giuse là người công chính” (Mt 1:19). Cái đó chính là sự thánh thiện cao vời, và do lòng yêu mến Thiên Chúa thật sâu của Thánh Giuse. Người đi chỉ có thể suy tôn, học hỏi, và cố gắng bắt chước, nhưng hẳn là không thể bắt chước được thánh đức như Thánh Giuse đã đi tới.

GIUSE CÔNG CHÍNH VÌ THỰC HÀNH LỜI CHÚA

Chúng ta hãy đưa tầm nhìn vào mái ấm gia đình Thánh Gia. Đó Mẹ Maria, thiêu thân Sion tuy nhiên vắn tắt, bông hồng rực rỡ của vắn tắt những Giêricô. Một thiêu thân đẹp, và hẳn thực, mà nhận mà như vậy, những khi đi với Mẹ Maria, không chỉ bằng tình bằng hữu, anh chị em, tình cảm bình thường của con người đi với con người, mà bằng tình nghĩa vợ chồng, tình cảm, và tình nghĩa của hai người yêu nhau, vậy mà Thánh Giuse vẫn giữ được sự công chính thực là thánh đức thực trong tình yêu, lời nói và việc làm trong cuộc đời hôn nhân thánh thiện kỳ thì đi biết Ngài công chính đến một mức độ nào. Đi biết Ngài yêu mến Thiên Chúa và vâng giữ lời Thiên Chúa đến một mức độ nào. Người trốn gian thật không ai dám nghĩ mình có thể và làm được như vậy. Dĩ nhiên, Thánh Giuse làm được việc này cũng là nhờ ơn Chúa, nhưng sự công tác vào ơn thánh của Ngài đã

cho ta nhận thấy sự công chính của Ngài như thế nào!!!

Chúng ta có nghĩ rằng Thánh Giuse thiêu óc của mình và không có tinh thần trách nhiệm với gia đình Ngài không? Chúng ta nhìn vào cảnh nghèo túng, đói khổ của Thánh Gia, có thể hiểu được sự khổ cho rằng vì Thánh Gia nghèo vì thiêu óc của mình có thể đem tâm hồn an phận và buông xuôi của Thánh Giuse. Ngài không có óc của mình. Không biết cách làm giàu. Và không biết cách xoay xở. Thấy người thì mình khó kiếm ăn, sao không đi người. Sao không kiếm cho mình một nghề khác.

Hoặc chúng ta lại thấy mình mà thấy hiểu rằng, không biết gì trong hoàn cảnh như vậy Thánh Giuse nghĩ thế nào, nhất là khi Ngài biết rằng mình là Đấng Trinh Nữ Maria, Mẹ Chúa Con Thiên Chúa, và con mình, Đấng Giêsu là Thiên Chúa nhập thế. Tâm lý sự nghĩ của Ngài lúc bấy giờ như thế nào? Có một cảm thấy, hay trở thành khô khan, vô cảm. Một cảm thấy, trái tim không cảm, chắc chắn không có niềm vui trong lòng mà tâm hồn công chính. Vậy thì, để hóa giải và để sống trong sự bình an, vui tươi, và bình an trong lòng Thánh Giuse đã phải có lòng yêu mến Thiên Chúa bằng lòng biết bao để có thể chấp nhận hoàn cảnh sống của mình và của gia đình mình. Và Ngài đã phải tập luyện mình như thế nào để giải quyết tâm lý sự thanh thản và trở nên thành khi phải đi đi về về một cách sống như vậy. Sự khôn ngoan, thánh đức của Ngài chính là trong mọi hoàn cảnh sống và giải quyết lòng mình bình an và kính sợ Thiên Chúa.

BÁC PHÓ MẠC CÔNG CHÍNH

Tóm lại, khi sống theo Thánh Giuse là người công chính, Thiên Chúa muốn chúng ta hiểu rằng vai trò làm cha “đấng trinh” hay đấng phụng dưỡng Đấng Kitô, vai trò làm cha đấng trinh của Đấng Maria của Thánh Giuse là một đức ân sống đáng mà Thiên Chúa ban cho chính mình Thánh Giuse, và cũng chính mình Ngài sống đáng với những danh hi vọng. Bởi vậy, Thánh nhân đã phải chấp nhận mình thấy sự sống đáng và sống đẹp với danh hi vọng không phải bằng những hình thức và lối sống bên ngoài, mà bằng việc chu toàn thánh ý Thiên Chúa trong mọi hoàn cảnh và môi trường sống Thiên Chúa đã đặt Ngài vào.

Trở nên đẹp của Thánh Giuse môi trường sống là một gia đình và cuộc sống đói khổ, bình dị và nghèo nàn. Một cuộc sống như tất cả mọi người chúng ta, và có thể kém hơn nhiều người và một tài chính, địa vị, học thức và nghề nghiệp. Điều này cũng địa vị chúng ta đến một nhà khác về cuộc đời, đó là cái làm cho con người trở nên cao cả không phải thu được hình thức và sự thái bên ngoài, mà cốt lõi là tâm lòng và ý chí bên trong. Thánh Giuse đã nên gương cho chúng ta không phải vì Ngài cao cả và địa vị trở nên một người đời, cho bằng Ngài đã trở nên

cao c tr c m t Thiên Chúa. B i vì Ngài đã tr nên công chính b ng vi c l ng nghe và th c hành l i Thiên Chúa. Ngài, m t bác phó công chính.
